

UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ

Unitárius Egyház — Budapesti Unitárius Egyházközség — Unitárius Misszióház
Hivatalos Lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest V., Koháry-utca 4.
Telefon: Aut. 174—24
A kéziratok minden hónap 10-ig,
illetve 20-ig küldendők be.

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési ára egy évre 4. P.
Előfizetési díjak az Unitárius Egyház-
község (Budapest) címére küldendők.
Postacsekkszám: 30.400

Főszerkesztő: **BARABÁS ISTVÁN** ♦♦ Felelős szerkesztő: **IVÁN LÁSZLÓ**

Arany János.

(Halálának 50. éves évfordulóján)

Hullatja levelét az idők vén fája...
Arany.

Ötvenszer pergett a levél az idők vén fájáról. Ötven év avarjának rétege rakodott már az *Arany* sirhalmára, amióta a magyarnyelv és az ősi magyar lélek legművészebb kifejezőjének ajkán elhalt a szó. Az örökké változó magyarnyelv életfájáról sok virág, sok száraz gally hullott az Arany költészetére, de nyelvének tiszta zamatját, verselésének varázsát elhomályosítani nem tudta. Hangja ma is olyan üdén és tisztán csendül fülünkbe, mint márványlapra pergő gyöngyszemek csengése.

A magyar nyelvművészet és költészet egén az Arany neve ma is állócsillagként ragyog. Verselésének művészi szépsége, minden sorából áradó tiszta erkölcsi fölfogása örök magyar érték.

Akik a folyton fejlődő magyarnyelv sokszor zavaros hullámain irányt tévesztve kutatnak üditő források után, olvassák Aranyt.

Egyik örökbecsü versét alább adjuk.

Fiamnak.

Hála Isten! este van megin'
Mával is fogyott a földi kín.
Bent magános, árva gyertya ég:
Kívül leskelődik a sötét.
Ily soká fiacskám, mért vagy ébren?
Vetve ágyad puha-melegen:
Kis kacsoíd összetéve szépen,
Imádkozzál édes gyermekem.

Látod én szegény költő vagyok:
 Örökül hát nem sokat hagyok;
 Legföllebb mocsoktalan nevet:
 A tömegnél hitvány érdemet.
 Ártatlan szived tavaszkerében
 A vallást ezért öntözgetem.
 Kis kacsóid összetéve szépen,
 Imádkozzál édes gyermekem.

*Mert szegénynek drága kincs a hit,
 Tűrni és remélni megtanít:
 S néki, míg a sír rá nem lehel,
 Mindég tűrni és remélni kell!*
 Óh, ha bennem is mint egykoron
 Épen élne a hit vigaszul nekem! . . .
 Kis kacsóid összetéve szépen,
 Imádkozzál édes gyermekem.

Majd ha játszótársaid közül
 Munka hí el — úgy, lehet korán —
 S idegennek szolgálsz eszközül
 Ki talán szeret, de mostohán!
*Balzsamul a hit malasztja legyen
 Az elrejtett, néma könnyeken.*
 Kis kacsóid összetéve szépen,
 Imádkozzál édes gyermekem.

Majd ha látod, érzed a nyomort,
 Melyet a becsület válla hord
 Megtiporva az erényt, az észet
 Míg a vétek irigységre készet,
 S a butának sorsa földi éden:
Álljon a vallás a mérlegen.
 Kis kacsóid összetéve szépen,
 Imádkozzál édes gyermekem.

És ha felnövén tapasztalod,
 Hogy apáid földje nem honod
 S a bölcsőd s koporsód közti űr
 Századoknak szolgált mesgyeül,
 Lelj vigasztalást a szent igében:
 „Bújdosunk e földi téreken“.
 Kis kacsóid összetéve szépen,
 Imádkozzál édes gyermekem.

Óh remélj, remélj egy jobb hazát
 S benne az erény diadalát:
 Mert különben sorsod és e föld
 Isten ellen zúgolódní költ.
 Járj örömmel álmaid egében,
 Utravalód e csókom legyen.
 Kis kacsóid öszzetéve szépen,
 Imádkozzál édes gyermekem!

A János Zsigmond Cserkészcsapat

november 5-én, szombaton este 6 órai kezdettel rendezí az „Uj Élet“ dísztermében (VI. ker. Nyugati pályaudvar Váci-uti 2. sz. kapuja) nagyszabású őszi évmegnyitó műsoros estjét. A műsoron szerepel Pethő István parancsnok beszéde, a pestszentlőrinci kultúregyesület zenekarának vendégszereplése, tábortüzi jelenet, Sándor Zoltán szavalata, két egyfelvonásos színjáték. — Jegyek kaphatók a lelkeszi irodán (V. Koháry-utca 4.) és az Unitárius Misszióházban (IX. Rákos-utca 3.) valamint az összes János Zsigmond cserkészeknél. — Műsor ára 50 fillér. — Tekintettel a jamboreera, kérjük minden jó unitárius testvérünket, hogy ezen az ünnepélyen családjával együtt résztvenni sziveskedjék s hozza el barátait és ismerőseit is. Annál is inkább, mert a Cserkészszövetség hivatalos képviselate is meg fog jelenni ezen az ünnepélyen. Tegyük tehát bizonyrágot a mi unitárius cserkészfiainkhoz való ragaszkodásunkról azzal, hogy minél tömegesebben jelenünk meg ezen a szépnek ígérkező ünnepélyen.

Különösen felhívjuk kebli tanácsosaink figyelmét arra a nagy erkölcsi kötelezettségre, hogy megjelenésükkel fiaink bizalmát felkeltsék s így mutassák meg, hogy a jövő nemzedék sorsát, küzdelmeit, vágyait igazán szívkön viselik.

Az egész egyházközség szeme a fiaira tekint, de a fiuk szeme viszont az egyházközséget kérleli kéro szóval: Jöjjetek minél többen, jöjjetek mindnyájan, mert a jövőt támogatjátok megjelenéstekekkel!
 (i. l.)

Dr. TIHANYI GYÖRGY fogorvos rendelője
 BUDAPEST VII., TÖKÖLY-UT. 9. SZÁM II. EMELET 1.
 Rendel: 12—¹/₂ 2 és délután 3—6 órák alatt.
 Unitárius vallású betegeknek kedvezmény.

A magánakvaló.

Azon időben élt a Genezaret tavának tartományában egy dúsgazdag ember. Családtalan magányosságban, szeretet nélkül tengette napjait. Házában virág, szívében jóság nem talált lakást. Élt mint az utsalí redvesedő fa. Szivta a föld nedvét, de levelet nem hajtott, árnyéket nem adott. Isten áldását elfogadta, de abból senkinek nem juttatott. Árvának, szegénynek panaszt meg nem értette, háának ajtaját a hajléktalan előtt meg nem nyitotta. Ismerősei *Magánakvalónak* hívták.

Történt egyszer, hogy az Ur Jézus arra jártában igen el-fáradott és leült a Magánakvaló gazdag háa előtt egy nagy kőre. Köréje gyülekeztek a tanítványok és a népnek nagy sokasága. Kis gyermeket is hoztak Hozzá, hogy áldja meg őket. Amikor ezt a tanítványok látták megdorgálták az anyákat. Jézus azonban magához szólitván őket, azt mondta: — Engedjétek hozzám a kisgyermekeket és ne tiltsátok el tőlem, mert ilyeneké a mennyeknek országa. És fölemelvén egyet a kisdedek közül, karjaiba vette és megáldotta őtet.

A Magánakvaló éppen akkor lépett ki háából. Álmétkodva nézte az Urat, karján a gyermekkel. És igen csodálkozott, tudván, hogy a názáreti férfiúnak ninesen gyermeke.

Lőn pedig, hogy egy árva kis gyermek a Magánakvalóhoz ment és megfogta annak a kezét. A Magánakvaló éppen el akarta taszítani magától az árvát, amikor szemei találkoztak az Ur Jézus szelid tekintetével. Mintha villámcsapás érte volna, egész testében megremegett. Érezte, hogy az Ur mélytüzü szemei a lelke mélyéig hatolnak. Akart más felé nézni, de nem tudott. Kereste mások tekintetét, de senki rá nem nézett, mert mindeneknek szemei az Uron függének. A nagy tömegben olyan egyedül, olyan elhagyottan, olyan nyomorultan állott, mintha egy kietlen pusztaságban lett volna. Szemiei elhomályosultak és nagy szorongásában nem látott semmit, csak az Ur Jézus tekintetét, amely tüzelt, kért, parancsolt, követelt s égette arcát, mint a parázsló szén. Futni szeretett volna, de nem tudott megmozdulni. Megbűvölten, összetörve állott a Jézus szemeknek tüzében. És ebben a tüzben hamuvá égett eddigi élete. És két nehéz könnyesepp gördült végig orcáján. Egyik esett a kezére, másik hullott az árva fejére. És ez a két könnyesepp elmosta szívében a jéghegyet és eljegyezte az új életnek.

A kis gyermek, amint megérezte arcán a meleg könnyeseppet, bizalommal simult a Magánakvalóhoz. És, ime, a Magának-

való nem taszította el magától. Az Ur tekintetének melegében szépen lehajolt az árvához és karjaiba fogta és végigesókolgatta annak szomorú arcoeskáját. S aztán belépett házába. Parancsolta a szolgálóleányoknak, hogy a kisgyermeknek eledelt adjanak és ágyasházában szép fehér ágyacskát vessenek, mivelhogy ezután nála leszen lakása, gyermekévé fogadván őtet.

Az Ur Jézus hosszasan nézett az ujjászületett gazdag ember után, de semmit szólott. Csak szemei beszéltek, amint végighor-doxta mégegyszer tekintetét a boldog anyákon és kisgyermekei-ken. Aztán lassan megindult tanítványaival és eltűnt az esti szürkületben.

A sokaság pedig, látva a Magánakvaló megtérését álmél-kodék a látottakon, dicsérvén Istent.

Lászlai Pál.

A régi unitárius diákok üzennek.*

Üzenetet hoztam régi erdélyi unitárius diákoktól, attól az ifjuság-tól, amely rég letűnt ugyan már az élet színéről, de ugyanott szötte ábrándjait a kolozsvári öreg iskola falai között, ahol mi, ugyanan-nak az Istennek oltárán áldozott, mint mi, ott készült élete küzdel-meire, mint mi, ugyanazon nehéz sorsot cipelte vállain, mint mi.

Ez az ifjuság üzenetet küld nekünk a történelem lapjain ke-resztül. Ez az üzenet példa utmutatás. Végzetes volna fajunkra és vallásunkra, ha nem értenők meg. És szégyen a mai unitárius ifjuságra, melynek istentől adott rendeltetése, hogy vállalja ősei sorsát és keresztjét, amiért a történelem ítélőszéke előtt kell majd helytállania. Bizom ennek a mai ifjuságnak szellemében, hogy az idők intelmét figyelő lélekkel hallgatja s teljesítésében hű lesz önmagához és méltó utóda őseinek.

A régi erdélyi unitárius ifjuság a magyarországi unitártus ifjuságnak azt izeni, hogy ő is látott viharokat, melyeket a hit-és lelkiismereti szabadság ellen támasztott a korszellem sötét hátramaradottsága és türelmetlensége. És üzeni azt is, hogy ő hűen kitartó lélekkel állta e viharokat s részes abban, hogy a 16. század tisztult szelleme a felvilágosodás nyugatról jövő áram-lása folytán ma már az európai szellemiség lényeges és nélkü-

*Budapesten öreg unitárius diákok találkozóján 1932. máj. 7-én tar-tott előadás. Emlékeztetőül közöljük azoknak számára, akik a felolvasást hallották s buzdításul azoknak, akik az ünnepségen nem voltak jelen. A felolvasásnak a régi unitárius ifjuság küzdelmeit tárgyaló részét helyszüke miatt el kell hagynunk. Aki érteni akar belőle, így is megérti.

lözhetetlen eleme lett. Ez a hatalmas szellemtörténelmi áramlat, amely nyugatról indulva, Nagy Frigyesnél kormányzati elv lett, odahaza nálunk, a kis Erdélyben már 200 esztendővel azelőtt megillette Dávid Ferenc igehirdetése folytán a lelkeket s mikor a 18. század vége felé hazánkig ért, ott régi otthonra talált, ahol úgy érezte magát, mint régi lakó és ismerős.

De azt is üzeni ez az ifjuság, hogy a türelmetlenség szelleme még mindig kísért a lelkiismereti szabadság klasszikus földjén. Csakhogy most nem a hitszabadságot fenyegeti, hanem a nemzeti lelket és szellemet. Sőt fenyegeti a példátlanul nehéz anyagi helyzet miatt magát a lételet. Megisméltődnek a történelem szini jelenetei. Amint a 18. század elején az iskolájától és anyagi léte eszközeitől megfosztott ifjuság nyakába vette a világot s ajtóról-ajtóra kilincselve a szegyéntől piruló arccal koldulta össze a jóindulatu emberek adományait, majd később vállalta a sövényfonás és vályogvetés, meg tapasztás munkáját is: úgy látszik, mi reánk is nemsokára ez a sors fog várni. A régi erdélyi unitárius diákok ott voltak mindenütt a gáton. Ha sértve érezték magukat jogaikban, dacos lélekkel lázadoztak. De vállalták, ha kellett a házról-házra járás keserves keresztjét is. Kitélt a régi unitárius székely diákokból minden, amire szükség volt. Azt kérdezi ez a régi székely diákság a történelem lapjain keresztül, hogy vajjon ez a mai magyar unitárius diákság képes volna-e utána csinálni azt, amit ő csinált? Vállalná-e a társadalmi megvetés, a szegénység és nélkülözés keresztjét, az áldozás és adakozás boldogító terhét?

Petőfi a régi Magyarország egyik végvárából üzenetet küldött az Alföldre, édes anyjának. Azt üzente:

Mondjátok, hogy könnyeit ne öntse,
Mert fiának kedvez a szerencse.

Nem akarta busítani szegény édes anyját. De azután magában hozzátette:

Ó, ha tudná, mily nyomorban élek,
Megrepedne a szive szegénynek!

Most az édes anya üzen az egyik távoli végvárból fiainak. És ugyanazt üzeni.

Dr. Gál Kelemen.

BERDE LAJOS

unitárius cipésmester jutányosan vállal minden munkát

LAKIK: II. KERÜLET, BATHYÁNY-UTCA 48. SZÁM.

HÓ ÉS SÁRCIPÖT IS KÉSZIT.

Szám: 67—932 gsz.

M E G H I V Ó.

A debreceni unitárius leány-egyházközség 1932 évi november hó 6.-án, vasárnap délelőtt, az istentisztelet után tartja a templomban vagy a papi szobában f. évi rendes őszi közgyűlését, melyre a leányegyházközségiünk minden adófizető tagját szeretettel meghívjuk.

Egyed János s. k.

gondnok helyettes

Józan Miklós s. k.

p. vik. lelkész-elnök.

Tárgysorozat: 1. Megnyitó. 2. Jegyzőkönyv hitelesítők kiküldése. 3. Gondnok választás. 4. A presbitérium által megállapított 1933 évi költség előirányzat jóváhagyása. 5. Az 1933. ik évre megállapított egyháziadók jóváhagyása. 6. Esetleges indítványok. (Írásban előre.)

Nb: — Szavazati jogát csak az a tag gyakorolhatja, aki a közgyűlés napjáig adóhátralékát befizeti.

A Nőszövetség diákvacsora akciója.

A szürke komor őszi napok észrevétlenül, vagy gondterhesen átvittek bennünket az új iskolai év küszöbén. Megnépesedtek az iskolák, az egyetemek katedráin fölesendült az oktató szó s a diák internátusok szegényes kis szobáiban megkezdte munkáját az előttünk álló új magyar generáció. A gazdasági nehézségek nem, hogy enyhültek volna, de ma még inkább próbára tesznek mindnyájunkat. A diák sorsa is mostohább lett. Mi tudjuk ezt különösen, akik aggodalommal figyeljük a Misszió Ház Internátusában hajlékot talált erdélyi unitárius fiúk nehéz küzdelmeit. Akik elszakadva a szülői háztól majdnem úgy élnek itt közöttünk, mint a szedett szőlőág. Nemcsak az édesanyjuk, simogató kezét nélkülözik, de a napi megélhetésük is egyre bizonytalanabb lesz, mert hazulról hiába várják a támogató segítséget. Ugy érezzük, hogy a Nőszövetség az édesanya szent hivatását vállalta akkor, amikor a mai nehezebb viszonyok között is fölkarolja a diákjainkat s most már a múlt évben beindított munkát kibővítve 4, vagy ha lehet 5 vacsorával segíti őket. Munkánknak meg lesz a gyümölcse. Egyetemi tanulóink lelke fölvidul a komor napokban és lelkükbe lassan belevésődik a segítő szeretet s az édes anyaszentegyház képe. Milyen jól esett a nyár folyamán hallani a gyermekeikért imádkozó édesanyáknak Erdélyből jövő üzenetét, melyben az anyai szív melegségével köszönték meg a fiaikat támogató áldozatos munkánkat, s hogy megértettük a lelkük gondolatát, melyet tolmácsolni sem mertek, de éreztük, hogy arra kérték a jó Istent, hogy segítsen minket ebben az évben is, hogy tovább gondozhassuk helyettük is a gyermekeiket. Ha még nehezebb is lesz az élet, s ha a családunk gond-

jai még súlyosodnak is, mi az Egyház édesanyái nem adhatjuk föl ezt a munkát, mert nekünk nem elég lelki jutalom az édes gyermekeink boldogságának munkálása, mert a mi szívünk érzi, hogy a jó Isten is jobban szereti a mi gyermekeinket is. Ez a mi asszonysorsunk. Nem csak önmagunknak, de az egyháznak és a hazának is nevelni gyermekeket. Istentől kapott küldetésünknek érezzük ezt s ezért kérjük az egyháznak minden tagját, hogy segítsen. ha a szegény asszony 2 fillérjével is.

Ez évi munkánkat a következő megajánlásokkal indítjuk meg: Józan Miklósné 50 P., Héderváry Hugóné 35 P., Molnár Dezsőné 20 P., Minden hónapban egy-egy vacsorát felajánlott: Dr. Mikó Ferencné, Szabó Dénesné. Hat hetenként egy vacsorát adnak: Mikó Gáborné, Hegyi Gyuláné. Minden második hónapban: Dr. Nyiredy Jenőné, Ráduly Jánosné, Dimény Mózesné, Csiki Gáborné, Özv. Viola Miklósné és v. Nyiredy Gézáne. 2—3-szor a vacsoraakció folyamán Dr. Zsakó Istvánné, dr. Enyedy Róbertné, dr. Zsakó Andorné, Kelemen Béla. A Missió Ház is hozzájárul diákvacsora akciónkhoz 40 P.-vel. Természetbeni adományt küldött Fürst Ödönné, 5 kg. bab, 5 kg. lencse, 5 kg. borsó, 5 kg. rizs és 5 kg. dara. Missió Ház részéről 100 kg. paradicsomot főzött Berei Berta. Hálás szívvel köszönjük az eddigi nemes szívű felajánlásokat s kérjük a mult évi adakozóinkat, segítsenek további munkánkban épen olyan szeretettel és buzgósággal, a hogy eddig tették.

Mult évi munkánkról az Unitárius Értesítő 1931. ncv. 1 és folyó évi április 1. számában számoltunk be. E helyen nyugtázzuk mult évről a következő vacsoraadományokat: márc. 9. Nőszövetség, márc. 11. Özv Viola Miklósné és v. Nyiredy Gézáne, márc. 14. Bálint Gyuláné és Kozma Endréné, márc. 16. Dr. Molcsányi Gyuláné, márc. 18. Dr. Tihanyi Györgyné és Polgár Margit, márc. 21. Dr. Mikó Ferencné, márc. 23. Dr. Sándor Balázné, készítette Arlow Viktorné, márc. 25. Br. Daniel Gábor, készítette v. Nyiredy Gézáne, márc. 26. Pethő Istvánné, készítette v. Nyiredy Gézáne, Schey Ernőné, készítette Szilágyi Kálmánné, ápril. 4. Bencze Béláné, készítette Berei Berta, ápril. 6. Dimény Mózesné, készítette Csiky Pálné, ápril. 8. vitéz Kozma Ferencné, készítette vitéz Nyiredy Gézáne, ápril. 11. Kisgyörgy Sándorné, készítette Berei Berta, ápril. 13. Mikó Gáborné, készítette vitéz Nyiredy Gézáne, ápril. 15. Nőszövetség, ápril. 18. Józan Miklósné, készítette Szilágyi Kálmánné, ápril. 20. Brassai Sámuel ifj. egyesület teaestélye, ápril. 22. Ürmössy Gyula, készítette Belováry Istvánné, ápril. 25. Dr. Imre Dénes, készítette Berei Berta, ápril. 27. Dr. Mikó Ferencné, ápril. 29. Barabás Istvánné, máj. 2. Dr. Nyiredy Jenőné és Özv. Arlow Viktorné, máj. 9. Dr. Hegyi Gyuláné, máj. 9. Péterffy Gyuláné, készítette v. Nyiredy Gézáne, máj. 11. Dr. Mikó Miklósné, készítette Berei Berta, máj. 13. Dr. Mikó Miklósné és Suberka Károlyné, máj. 16. Dr. Csiky Gáborné, máj. 18. Kelemen Béla, készítette v. Nyiredy Gézáne. máj. 20. Héderváry Hugóné, készítette Berei Berta, máj. 23. Dr. Koncz Lajosné, máj. 25. Dr. Tihanyi Györgyné és Héderváry Hugóné, máj. 27. Dr. Jakabházy Zsigmondné, máj. 30. Ferencz József. jun. 1. Özv. Ráduly Jánosné, készítette Berei Berta, jun. 3. jun. 6. jun. 11. és jun. 13. Nőszövetség, jun. 15. Özv. Viola Miklósné és vitéz Nyiredy Gézáne.

A mult évben közadakozásból egybegyült evőeszközök nem elegendők, ezért kérjük, ha valaki kést villát v. kanalat jutathatna a Nőszövetség rendelkezésére, hálás köszönettel vesszük.

vitéz dr. Nyiredy Gézáne.

Az erdélyi föld sorsa.

A Budapesten székelő Erdélyi Férfiak Egyesülete kebelében alakult Jancsó Benedek Társaság kiadásában most jelent meg *Móricz* Miklós fenti című munkája. A könyv magyar és angol nyelven válaszol az 1921. évi oláh földreformot igazolni akaró Dávid *Mitray*-nak a Carnegie alapítvány költségén megjelent munkájára.

A könyvnek szomorú aktualitást ad a csiki magánjavak pörében hozott Népszövetségi ítélet, amely ismét sok székely családot tett földönfutóvá.

Akit érdekel az erdélyi föld s azzal együtt az erdélyi magyarság sorsa — olvassa el a könyvet, amely kézzelfoghatóan bizonyítja be, hogy a külföld előtt korszerű szocialis reformnak hirdetett földosztás valójában magyar irtó tulajdon konfiskálás.

A könyv az Erdélyi Férfiak Egyesületében Vilmos császár-ut 22 és a könyvkereskedésekben kapható.

Özönviz után.

Fülünkbe döng még elzugott döreje
Ítéletidők mennydörgés-szavának,
El-elrepül meg visszaszáll a holló:
Föl-fölkeres a hazajáró bánat.

A dühös szélvész sikongva gyomlálta
Százados erdők büszke nemzedékét,
Havas hegycsucok hermelinpalástját
Vad hullámkarmok ócska ronggyá tépték.

Láttuk homályos bárkaablakunkból
Ömlését szennyes, partszakító árnak.
Hallottuk, mikor életért üvöltött
Elítélt ember s vergődő vadállat.

Lábunk alatt a mérhetetlen mélyben
Halottá dermedt elmerült világunk.
Bezárt bárkákon zörgető záporban
Csukott ajakkal csendre, fényre vártunk.

Piros hold kél fel apadó vizekből:
Éjféli mécses népek temetőjén.
Mint nagy gyász multán lankatag mosolygás,
Derül ránk délbe a hideg verőfény.

Ki-kibocsátjuk gyenge kis galambunk:
 Hit a küldője, szeretet a szárnya.
 Reménység-szinü levelet mikor küld
 Kirügyezett fák pihentető árnya?

Nyüzsög a bárka izgatott lakója:
 Kering a kigyó a hajófenéken,
 Sörényét rázza a szilaj oroslán.
 Lapul a tigris kironlásra készen.

Itélő Isten! Irgalom-szivárványt
 Vess hidul földünk posványtengerére!
 Könyörgünk: kösd ki viharverte bárkád,
 Megpróbált néped hánykódó világát.
 A békességnek Ararát-hegyére!

Dömötör Ilona.

Hirek Erdélyből.

Lőrincy Dénes tordai lelkipásztor és aranyoskörösi esperes testvérünk okt. 9-én ünnepelte tényleges lelkipásztori működésének 40 éves jubileumát. *Lőrinczy* atyánkfia a bpesti gyülekezetben is szolgált s. lelkészi minőségben a mult század 90-es éveiben. Kétszeres örömmel köszöntjük ezért Istennek szolgáját, aki hivatalát mindig becsülettel, hűséges munkával ékesítette.

Özv. Demeter Dénesné, szül. *Barabás* Emma karácsonyfalvai volt lelkipásztorinak özvegye okt. 8-án Karácsonfalván életének 50. évében elhunyt. *Barabás* Áron presbiterünk testvérét gyászolja a boldogultban. Pihenjen csendesen.

Az Unitárius Teol. Akadémiára az 1932/33.-ik évre 3 új növendéket vettek föl. A hallgatók száma 24.

Az *Egyházi Főtanács* értesülésünk szerint az ősz folyamán Kolozsvárott lesz. A zsinati főtanács tartásáról a szegénység miatt le kellett mondani.

SZABÓ JÓZSEF

unitárius műbutor- és speciál antikbutor-asztalos

BUDAPEST, IV., FERENCZ JÓZSEF-RAKPART 19. SZ.

TELEFONHIVÓ: AUT. 887-85

Az *Unitárius Közlöny*-ből olvassuk, hogy az Unitárius kollégiumba az 1932/33. isk. évre az elemi iskolába 71, a főgimnáziumba 197 tanuló iratkozott be. Kevesebb a múlt évi létszámnál 31-el, amit a mai gazdasági helyzettel lehet magyarázni.

Elnémult harangok. Az egyik református lap írja, hogy Erdélyben, Alsózsukon az üresen maradt református templomot harangjával, urasztalával s egyéb fölszereléseiével együtt egy vagonbuzáért eladták a bonchidai görögkatholikus egyháznak. A pusztuló magyarság szörnyü tragédiájából egy szörnyü jelenet.

A *székelykereszturi* földműves iskola az idén nyitja meg másodizben kapuit a székely földműves ifjuság előtt. A f. iskolai évre mintegy 70 tanuló jelentkezett fölvételre. A tanulók ekkora számát azonban az iskola nem fogadhatja be, mert a törvény csak 30-35 ifju fölvételét engedi meg.

A főgimnázium növendékei 20-al szaporodottak az 1932/33-ik évben.

Fogarásból az egyházi főhatóság a lelkeszi székhelyet Nagyszébenbe helyezte át.

Hová mégy?

János ev. 16-5-15.

Ezek a szentigék csodálatos megnyilatkozásai Jézus Krisztus lelki világának. Egy csendes bucsuzás s mégis az örök életről térszen bizonytságot. A tanítványoknak olyan kérdést ad fel, amelyre abban a pillanatban nem tudnak válaszolni, s ezért éppen Jézus világítja meg előttünk ennek az érzésnek mélységes voltát akkor, amikor azt mondja: Senki sem kérdezi tőlem közületek „Hová mégy?” hanem ezért szomorúság tölti el a tanítványok szívet. És ez a szentirási hely már maga is egy kész igehirdetés. Mert minden prédikálásnál, minden írásmagyarázatnál értékesebb az, amit az Ur maga nyújt felénk.

„Hová mégy?” Ez a kérdés az ember életének örök kérdése marad. Ez épp úgy szól nekem, mint neked, kedves keresztény testvérem. Ez szól szegénynek, gazdagnak, fájdalomtól sújtott családnak, épp úgy, mint annak a körnek, ahol az őszinte öröm tölti be a házat. Ez a kérdés szól az új élet megindításához induló szerető sziveknek, mint a magas célkitűzések után vágyakozó és teljesíteni vágyó ifjuságnak, valamint egy élettapasztalatokban már gazdag, megpróbáltatásokon és erős harcokban megedzett agastyánnak is.

„Hová mégy?” két szó csupán és mennyi élet van benne elrejtve. Minden meginduláshoz utra van szükség, amely a célhoz

vezessen. És mégis nem minden ut vezet a beteljesüléshez. Minden célkitűzést sokféle uton lehet valóra váltani. Sokszor a gyarló ember nem is az utvonalat, hanem magát a célt akarja elérni anélkül, hogy meggondolná merre megy, hova indul. S így igen gyakran megtörténik, hogy az utvesztőben eltévedt és soha nem ér célhoz; avagy pedig eléri a célt, de céltalanná válik előtte az uton való haladás. Vajjon gondol-e az ember minden lépésnél arra, hogy hová megy? Talán ez a kérdés az, amelyikkel legkevésbé törődik az ember s maga az egész keresztény világ. Ha tudatában volna az ember minden lépésének, ez a kérdés nem is vetődhetnék fel.

HIREK.

Hivatalos órák a Koháry-u. lelkeszi irodán délelőtt 10-1. Az egyházközség könyvtára nyitva vasárnap délelőtt 12-1 és csütörtök délután 5-7. Az Értesítőbe szánt közleményeket kérjük a hónap 10-ig és 20-ig.

A Misszió-Ház istentiszteletének idejéről az Értesítő múlt számába sajtóhiba került be, amit most helyreigazítottunk. Az istentisztelet mint eddig, ezután is délelőtt 10 órakor kezdődnek.

A Magyar Fájdalom szobrát okt. 6-án leplezték le Budapesten. A szobor a Szabadság-tér délkeleti sarkában áll, szemközt a szfváros legrégebbi parkjával. Remek, beszédes szobor, amelynek *fáj minden tagja*.

Hisszük Istent, hogy amiként az aradi Golgotából, a nemzeti föltámadás reménye fakadt, a Trianoni gyász szomorúsága eloszlik a magyar homlokokról.

Rádiós istentiszteletünk október 31-én délelőtt 11 órakor lesz a Koháry-utcai templomban. Szolgál Pethő István hitoktató lelkész.

Istentiszteletünk. Rákospalota—Pest-ujhely szórványunkban október 30-án, délután 4 órakor. Ottani hiveink szives figyelmét fölhívjuk a helyiség változásra. Istentiszteletünk helye: Rákospalota, M. Á. V. telepi elemi iskola.

Ujpesten október 23-án, délután 4 órakor tartjuk első istentiszteletünket a Szent István-téri polg. iskola egyik termében. Az istentisztelet helyét és idejét az ujpesti *Független Újság*-ban is közöljük. Hiveinket szeretettel hívjuk és várjuk.

Dr. Ürmössy Károly atyánkfiát általános, őszinte nagy részvét mellett szeptember 26-án kísérte utolsó útjára a gyulai unitáriusok kicsi serege.

A legboldogabb családi életet élő, igen széles körben közszeretben álló testvérünket, mi unitáriusok gondnokunknak, vezérünknek éreztük. Épen azért kétszeres a fájdalom, hogy vezéralakját nem láthatjuk többé az Ur asztala mellett és Köri közgyűléseinken, s atyai szívvel adott tanácsait nélkülözniük kell.

Most harmadszor indult előre el, fészket rakni szeretett családjának. Először Abrudbányán, másodszor Gyulán, s most az Örökkévalóságban, az igazi hazében! — Ő is az Erdélyből csonka hazánkba vándoroltak nagy seregének egyike volt.

Az Ur vigasztaló kegyelme legyen a vigasztalhatatlan családjával, s küldjön a gyulai unitáriusoknak és egyházunknak hozzá méltó utódot. — J. D.

A vasárnapi iskola idején tervezetét az iskola vezetői okt. 5-én beszéltek meg értekezlet keretében. A tanítások okt. 3 vasárnapján kezdődnek és május 1 vasárnapján végződnek.

A tanítások minden hónap 1. és 3. vasárnapján lesznek az egyes csoportokban.

Szeretettel kérjük a szülőket, hogy gyermekeiket pontosan küldjék, ami még üdvösebb lenne vigyék magukkal a tanításokra. A vasárnapi iskolai vezetői nagy áldozatokat hoznak a vállalt munkával. Így pld. a fáradhatatlan Ujváry László lelkes hívünk Budáról jár Kőbányára. Remélhetőleg a szülők honorálják a fáradozók buzgóságát és segítségére lesznek az önzetlen munkásoknak.

Szeretettel kérjük a szülőket, hogy gyermekeiket pontosan küldjék, ami még üdvösebb lenne vigyék magukkal a tanításokra. A vasárnapi iskolai vezetői nagy áldozatokat hoznak a vállalt munkával. Így pld. a fáradhatatlan Ujváry László lelkes hívünk Budáról jár Kőbányára. Remélhetőleg a szülők honorálják a fáradozók buzgóságát és segítségére lesznek az önzetlen munkásoknak.